

Notits

MILJØMINISTERIET

Skov- og Naturstyrelsen

Naturområdet
J.nr. SNS-300-00027
Ref. KDJ
Den 24. april 2007

Forslag til ny bekendtgørelse om eftersøgning og aflivning af nødstedt vildt.

Forslaget indebærer ophævelse af reglerne om brug af schweissunde i kapitel 3 i bekendtgørelse om pleje af tilskadekommet vildt, overdragelse af dødt vildt og opsporing og aflivning af nødstedt vildt – Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 40 af 21. januar 1994, senest ændret ved bekendtgørelse nr. 38 af 25. januar 1996. Denne bekendtgørelses øvrige kapitler vil senere blive foreslået ophævet i forbindelse med ikrafttræden af en anden ny bekendtgørelse: "Bekendtgørelse om fredning af visse dyre- og plantearter m.v., indfangning af og handel med vildt og pleje af tilskadekommet vildt".

Efter høring af det i henhold til ovennævnte bekendtgørelses § 6, stk. 4, nedsatte Schweissudvalg og Vildtforvaltningsrådet foreslås, at der foretages ændringer af de gældende regler om brug af registrerede schweissunde i forbindelse med anskydning af klovbærende vildt. Forslag til ny bekendtgørelse er vedlagt.

Brugen af registrerede schweissunde til eftersøgning af anskudt klovbærende har været lovmæssigt reguleret siden 1982. Antallet af registrerede hundeførere og antallet af eftersøgninger af klovbærende vildt, der enten er påkørt i trafikken eller såret ved jagt, har fra Schweissregistrets start i 1974 været jævnt stigende gennem årene. Det samlede antal eftersøgninger udgør på årsbasis nu ca. 12.000 fordelt på ca. 160 registrerede hundeførere. Af det samlede antal eftersøgninger udgør trafikeftersøgningerne ca. 1/3 og anskydningerne m.m. ca. 2/3.

Med det store antal eftersøgninger, der årligt udføres af schweissundeførerne, er der fundet behov for at justere regelsættet vedr. schweissarbejdet. Ud over en redaktionel gennemskrivning af reglerne er følgende foreslået ændret:

I § 1 er der sket en præcisering af, at forpligtelsen kun vedr. klovbærende vildt og at der ikke behøver at være "sikre tegn på anskydning", men kun "tegn på anskydning".

I den nugældende bekendtgørelse er det den jæger, der har anskudt vildtet, der er forpligtet til, at tilkalde en registreret schweissundefører. Det er fundet hensigtsmæssigt, at denne forpligtelse overgår til den, der har ansvaret for jagtens afholdelse, nemlig indehaveren af jagtretten. Såfremt jagtretten tilhører flere personer, fx et konsortium, vil de alle kunne gøres ansvarlige, såfremt en schweissund ikke tilkaldes senest 6 dagtimer efter at anskydningen af det klovbærende vildt har fundet sted, uden at det anskudte vildt ikke er fundet. Såfremt den eller de jagtberettigede ikke deltager i en jagt, hvor klovbærende vildt anskydes, overgår tilkaldepligten til den, der har anskudt vildtet.

Efter de eksisterende regler anses forpligtelsen for opfyldt, såfremt anskudt klovbærende vildt er eftersøgt af en fører med en hund, der har fået 1. præmie på en 20 timers prøve, som er godkendt af Schweissudvalget. Schweissudvalget har vurderet, at det ukendte antal eftersøgninger, der har væ-

ret udført af de ikke registrerede hunde vil kunne overtages af de legitimerede hundeførere, hvorved kvaliteten og dermed antallet af positive ansøgninger må formodes at stige i forhold til i dag.

I § 2, stk. 3, foreslås følgende ændringer:

- a. Det præciseres, at det er den legitimerede schweisshund og ikke andre, der må medtages på "§ 5, stk. 1, eftersøgninger".
- b. Den legitimerede hundefører får mulighed for at medtage én ubevæbnet hjælper, når der eftersøges på andet end rekvirentens revir. Skov- og Naturstyrelsen vil efter § 6 fastsætte nærmere retningslinjer for hvilke medhjælpere, der kan medtages.

Det præciseres i § 2, stk. 4, tydeligere end tilfældet er i den nugældende bekendtgørelse, hvilke opgaver Schweissudvalget har.

Erfaringerne viser, at det kan være særdeles vanskeligt at finde ud af, hvilke lodsejere, der vil kunne blive berørt af en eftersøgning, særligt hvis den finder sted i et område med mange små parceller, f.eks. i et mose- eller sommerhusområder med mange små parceller. En tidskrævende underretningspligt for ud for en eftersøgning vil således kunne medføre, at eftersøgningen ikke giver resultat.

Der er ikke eksempler på, at registrerede hundeførere, har misbrugt retten til at eftersøge på fremmet terræn til at udøve krybskytteri. Hvis noget sådant konstateres, vil det ud over et strafferetligt efterspil medføre, at den pågældende hundefører straks vil blive slettet af registret.

Der er derfor foreslået en lempelse af de krav, der stilles til hundeføreren om kontakt til politiet og grundejere m.fl. inden eftersøgning finder sted, således at der fremover alene er krav om, at politiet – men ikke længere grundejerne eller de jagtberettigede - skal underrettes forud for en eftersøgning. Såfremt de grundejere eller jagtberettigede, der kan blive berørt af eftersøgningen, på forhånd er kendt vil de selvfølgelig blive underrettet inden eller medens eftersøgningen står på.

Kravet om, at grundejeren eller den jagtberettigede skal underrettes efterfølgende om stedfundne eftersøgninger op er opretholdt. De ovenfor nævnte vanskeligheder med identificering af grundejere og jagtberettigede gør sig tilsvarende gældende her. Det er derfor bestemt, at alene grundejere og jagtberettigede, der har været berørt af eftersøgningen, underrettes om forløbet heraf, såfremt vildt ikke findes. Dette indebærer, at der ikke er en underretningsforpligtigelse, såfremt hundeføreren vurderer, at eftersøgningen ikke har haft nogen betydning for grundejerens eller den jagtberettigedes anvendelse af ejendommen. Hvis hundeføreren er i tvivl herom, skal underretning ske.

Findes det nødstedte vildt, skal hundeføreren sikre, at grundejeren eller den jagtberettigede bliver underrettet om, hvor vildtet er eller kan findes med henblik på, at denne kan sætte sig i besiddelse af vildtet.

Både Vildtforvaltningsrådet og Schweissudvalget kan støtte indholdet af ovennævnte ændringer.